

Розділ 4. Методика, досвід

Котенко О.В. Концептуальні засади формування професійної компетентності майбутніх учителів початкової школи у змісті дисципліни "Методика викладання англійської мови"
Вереїтіна І.А. Електронний посібник як інструмент гуманізації навчально-виховного процесу

Соломаха С.О. Технологія розвитку художньо-естетичного світогляду вчителів мистецьких предметів у системі післядипломної педагогічної освіти

Ковальова С.В. Модель розвитку творчої активності вчителів музики в системі підвищення кваліфікації

Дубровіна І.В. Активізація самоосвітньої діяльності вчителів музичного мистецтва в системі післядипломної освіти

Ружицький В.А. Підготовка учителів образотворчого мистецтва до інноваційної діяльності в умовах післядипломної освіти

Литовченко О.В. Соціальне становлення підлітків: дослідження серед учнів позашкільних навчальних закладів

Трифоновна О.С. Стан сформованості мовно-мовленнєвої особистості старших дошкільників у практиці сучасних дошкільних навчальних закладів

Гальченко В.М. Чинники актуалізації соціальної винахідливості дошкільників

УДК 378:371.3(075)

Ольга Котенко

Завідувач кафедри іноземних мов і методик їх навчання Педагогічного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка, кандидат педагогічних наук

Концептуальні засади формування професійної компетентності майбутніх учителів початкової школи у змісті дисципліни «Методика викладання англійської мови».

Стаття присвячена дослідженню проблеми визначення структурних компонентів професійної компетентності майбутнього вчителя початкової школи з огляду на сучасні освітні тенденції. Зокрема, увага акцентується на необхідності формування іншомовної методичної компетенції майбутніх фахівців засобами навчальної дисципліни «Методика викладання англійської мови».

Ключові слова: майбутній вчитель початкової школи, професійна компетентність, методична компетенція, іноземна мова, навчально-виховний процес ВНЗ.

Постановка завдання в загальному вигляді. Глобалізація суспільних процесів у сучасній Україні, інтеграційні міждержавні процеси у сфері освіти, що сприяють стиранню «кордонів» у великому інформаційному потоці світового досвіду і знань, відкритий доступ до якісної освіти за кордоном з кожним днем все більше загострюють проблему затребуваності у фахівцях різних галузей, що володіють загальнонавчальною та/або

професійно орієнтованою іноземною мовою (ІМ). Разом з тим не достатньо гнучка політика держави щодо фінансування освітньої галузі сьогодні спричинює відтік педагогічних кадрів з освітньої галузі, що з одного боку ускладнює процес формування вторинної мовної особистості, яка здатна до продукування мовленнєвих дій в умовах автентичного спілкування з представниками інших культур у різних сферах людської життєдіяльності, з іншого - підвищує вимоги до якості підготовки педагогічних кадрів у системі вищої освіти, зданих ефективно функціонувати у сучасних освітніх реаліях, розуміючи, що кожний з майбутніх фахівців є штучним продуктом на виході.

Варто відзначити, що формування вторинної мовної особистості – це процес відтермінований у часі, оскільки починається ще у дитинстві, у молодшому шкільному віці, де закладаються основи володіння ІМ як засобом міжкультурного спілкування. Отже особливої уваги, на наш погляд, потребує гармонізація процесу підготовки фахівців, що формують засобами ІМ особистість молодших школярів.

Вважаємо доцільним зауважити, що актуальними проблемами системи освіти України на сьогодні є модернізація освітньої діяльності вищих навчальних закладів (ВНЗ), забезпечення особистісно-професійного розвитку майбутнього педагога початкової ланки, вдосконалення системи відбору молоді на педагогічні спеціальності «Початкова освіта», «Дошкільна освіта», приведення змісту формування професійної компетентності майбутнього фахівця початкової школи (ПШ) до сучасних запитів суспільства.

Звісно, у межах однієї статті важко дискутувати про шляхи вирішення всіх вище зазначених проблем, оскільки вони потребують злагоджених дій на всіх щаблях освітнього простору від державних установ до викладачів ВНЗ, які «на місцях» загартовують майбутніх майстрів педагогічного мистецтва. **Метою** цієї статті є актуалізація проблеми формування професійної компетентності майбутніх учителів ПШ змістом навчальних дисциплін, зокрема «Методики викладання англійської мови» як однієї з профілюючих дисциплін, визначення концептуальних засад її навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема професійної педагогічної компетентності знаходиться на стадії всебічного аналізу. Вона є предметом наукових дискусій, широкого обговорення у колі науковців. Водночас слід зазначити, що в психолого-педагогічній літературі ще не вироблено єдиного підходу до визначення поняття «професійна компетентність вчителя». У вітчизняній науковій літературі цій проблемі присвячені публікації Н. Бібік, О. Пометун, О. Овчарук, М. Митник, А. Маркова, О. Садівник[7] та інші.

На думку В. Сластьоніна, І. Ісаєва, А. Міщенко та Є. Шиянова [8] професійна компетентність педагога виражає єдність його теоретичної та практичної підготовки до

здійснення педагогічної діяльності. Основу структури компетентності вчителя складають чисельні педагогічні вміння, які характеризують цю готовність.

Н. Гузій[4], Н. Волкова[2] та інші науковці визначають поняття «професійна компетентність вчителя» як сукупність професійно-педагогічних компетенцій, що детерміновані предметною галуззю, в якій функціонує педагог. Серед них у різних інтерпретаціях виокремлюють: професійно-комунікативну, соціально-психологічну, особистісно-мотиваційну, спеціальна предметну (фахову), аутопсихологічну компетенції тощо. Разом з тим, науковці одностайні у думці, що професійна компетентності вчителя-це його інтегративна риса, що включає знання, вміння, навички, зафіксовані у кваліфікаційних вимогах та особистісні нахили й орієнтири щодо розвитку особистісної культури, поглиблення власного досвіду, здійснення інноваційної діяльності.

Проблеми теорії та практики формування професійної компетентності вчителів іноземних мов, лінгводидактичних засад навчання іноземної мови, методичні аспекти діяльності майбутніх фахівців ІМ досліджували як українські, так і зарубіжні науковці: О. Бігич[1], Н. Бориско[5], Н. Гальскова[3], Н. Гез[3], Н. Москальова[6], С.Ніколаєва[5], О. Тарнопольський[9], А. Щукін[10] та ін.

Виклад основного матеріалу. Дискутуючи про професійну компетентність учителя ПШ варто зауважити, що до педагога, який реалізує освітні завдання стосовно викладання ІМ поряд із традиційним переліком предметів, висуваються низка вимог, у тому числі до формування методичної та фахової компетенцій.

Під поняттям професійна компетентність вчителя ПШ ми розуміємо комплекс фахових знань, умінь, навичок та професійно значущих особистісних якостей. Для досягнення певного рівня професіоналізму майбутньому вчителю ПШ необхідний цілий комплекс не тільки теоретичних знань та умінь, а й практичних навичок реалізації психологічних, дидактичних та методичних положень в галузі навчання і виховання на матеріалі іноземної мови, зокрема. Професійна компетентність учителя ПШ - це інтегроване утворення його особистості, яке синтезує в собі необхідні компетентності (психолого-педагогічну, україномовну комунікативну, іншомовну комунікативну, методичну, особистісно-мотиваційну, інструментальну тощо), взаємовплив яких сприяє ефективній педагогічній взаємодії у процесі формування у тому числі іншомовної комунікативної компетентності учнів.

Сьогодні орієнтація майбутніх учителів ПШ на викладання ІМ розширює межі їх професійних перспектив. Разом з тим загострюється проблема переорієнтації змісту професійної підготовки у ВНЗ, що зумовлює необхідність активно впливати засобами

навчальних дисциплін на рівень сформованості тих компетенцій, які повинні забезпечити якість діяльності педагога на уроках ІМ у початкових класах. Отже, у структурі професійної компетентності вчителя ПШ на етапі його професійної підготовки особливої уваги набуває, серед іншого, формування методичної компетенції, високий рівень сформованості якої сприятиме формуванню особистості молодшого школяра засобами ІМ.

Методична компетенція передусім, передбачає формування професійно-методичних умінь учителя ІМ використовувати сучасні технології у навчанні ІМ, методи та прийоми навчання ІМ; раціонально планувати і реалізовувати різні форми організації навчально-виховного процесу з ІМ як в урочний так і позаурочний час; аналізувати й враховувати індивідуально-психологічні особливості учнів залежно від рівня володіння та етапу навчання ІМ; активно впроваджувати у процес навчання ІМ сучасні технології навчання; оцінювати рівень сформованості усіх складників іншомовної комунікативної компетенції учнів не порушуючи засади партнерства у процесі навчальної взаємодії з ними.

Навчання ІМ - це спільна діяльність вчителя й учня, яке має на меті формування особистості учня, здатного до адекватної соціалізації у багатокультурному соціумі, до діалогу культур, спроможного вирішувати проблеми взаємодії у соціокультурному просторі, використовуючи досвід, отриманий упродовж навчання. Ефективність формування особистості учня засобами ІМ залежить, у тому числі, від уміння того, хто навчає синтезувати загальні положення відносно процесу передачі іншомовних знань, умінь, навичок та оволодіння специфічними положеннями, що пов'язані з навчанням конкретної мови відповідно до конкретних умов навчання. «Методика викладання іноземних мов» як наукова дисципліна покликана дати відповідь: що треба робити, яких заходів вжити, аби людина, яка вивчає ІМ оволоділа нею, а не просто набула певного обсягу мовних знань. Адже знати іноземну мову - ще не означає володіти нею.

Вище зазначені завдання вирішуються у змісті навчальної дисципліни «Методика викладання англійської мови», яка є однією з профільюючих дисциплін для студентів філологічних та педагогічних спеціальностей ВНЗ, основною метою якої є оволодіння основами методичної підготовки студентів до реалізації власних професійних функцій у процесі педагогічної діяльності, а саме:

- **Навчання** іноземної мови, що має на меті формування в учнів іншомовної комунікативної компетентності, яка передбачає вироблення здатності в учнів до оволодіння різними видами компетенцій (мовної, мовленнєвої, дискурсивної, соціокультурної, полікультурної, лінгвокраїнознавчої, країнознавчої).

- **Виховання** засобами іноземної мови, толерантного та рівноцінного ставлення учнів до представників інших мовних, культурних, релігійних уподобань; культури спілкування, прийнятому у сучасному світі, позитивного ставлення до іноземної мови як засобу міжкультурної комунікації, яка сприяє виробленню здатності до діалогу культур.

- **Розвиток** умінь учнів застосовувати іншомовні знання, уміння й навички для комунікативного продукування власних думок, побудови такого висловлювання з точки зору логічності їх викладу, досягнення комунікативної мети – адекватного розуміння, сприйняття, і як наслідок - вербальної реакції на почуте повідомлення.

Методика як навчальна дисципліна дає можливість майбутнім учителям опанувати теоретичні та практичні засади формування іншомовної комунікативної компетенції учнів через ознайомлення з основними етапами розвитку методики навчання іноземної мови, основними тенденціями розвитку на сучасному етапі методичної науки як прикладної дисципліни, законодавчою базою, що супроводжує й регламентує процес навчання іноземних мов на різних етапах з урахуванням типу навчального закладу та умов навчання.

Важливого значення у процесі опанування «Методики викладання англійської мови» як навчальної дисципліни набуває вивчення базових методичних категорій як от: зміст, мета, принципи, методи, прийоми, форми, а також засоби та способи навчання й виховання на матеріалі іноземної мови, тлумачення таких методичних категорій, її понятійний апарат. Саме такі теоретичні аспекти методики є напрочуд важливими для майбутніх учителів ПШ, оскільки дозволяють формувати власну філософію викладання предмета, грамотно обґрунтовувати вибір тих чи інших підходів до процесу навчання ІМ, вибудовувати методично доцільну модель взаємодії між учасниками навчально-виховного процесу, використовувати різні способи мотивації, що сприяють ефективності опанування школярами іншомовного мовлення.

Метою курсу є ознайомлення студентів із теоретичними основами методики викладання іноземних мов як науки та навчальної дисципліни, а також формування умінь і навичок організації навчального процесу з іноземної мови з огляду на сучасні методичні підходи та провідний педагогічний досвід. Завдання курсу визначено такі:

- ознайомити з теоретичними основами методики навчання іноземних мов;
- розвивати навички та вміння навчальної роботи з формування комунікативної компетентності учнів на основі програми з ІМ загальноосвітнього навчального закладу;
- навчити ефективної підготовки до уроку як основної форми навчального процесу з ІМ;
- сформувати уміння здійснення контролю рівня сформованості знань, навичок і умінь учнів;

- навчити ефективного використання методів, прийомів та засобів навчання відповідно до етапу навчання;
- навчити раціонального планування навчального процесу, у тому числі, уроку як одного з його компонентів;
- ознайомити із формами і видами позаурочної діяльності з ІМ, яка сприяла б успішному виконанню загальної мети навчання ІМ у школі;
- навчити творчого аналізу чинних підручників іноземних мов та уміння ефективного використання їх у навчальному процесі.

Зміст навчальної дисципліни «Методика англійської мови» складається з трьох частин. Перша- традиційно присвячена теоретичним основам методики навчання іноземних мов. Заняття, у цей період присвячені вивченню базових методичних категорій, підходів до навчання ІМ, змісту, принципів його відбору.

Друга - висвітлює питання пов'язані з формуванням в учнів мовних та мовленнєвих навичок та комунікативних умінь. У цій частині висвітлюються особливості формування мовної компетенції (навчання фонетики, граматики, лексики), а також формування мовленнєвої компетенції (навчання аудіювання, говоріння, читання, письма).

Третя частина окреслює питання, що стосуються різних аспектів організації процесу навчання ІМ у навчальних закладах з урахуванням його типу, профілю та умов навчання. Особливої уваги у цій частині набувають питання структури, особливостей, аналізу уроків ІМ, планування у роботі вчителя, а також специфіки позакласної роботи з іноземної мови на відповідному ступені навчання.

Вихідними концептуальними положеннями організації вивчення дисципліни «Методика викладання англійської мови», згідно з якими визначається стратегія вивчення дисципліни та вибір методів досягнення її стратегічної мети – формування професійно-методичних умінь формування іншомовної комунікативної компетентності учнів є такі підходи:

- Компетентнісний, відповідно до якого формується у студентів професійна методична компетенція.
- Професійно-орієнтований, який передбачає паралельне формування іншомовної комунікативної та методичної компетенцій як підвалин педагогічної діяльності вчителя на уроках ІМ у початковій школі.
- Рефлексивно-діяльнісний, який передбачає практичну спрямованість у процесі визначення змістового контенту аудиторних/позааудиторних занять,

відмову від занадтої академічності у подачі навчального матеріалу; вироблення здатності майбутніх учителів ПШ до аналізу власної педагогічної діяльності, розвиток навичок самоосвітньої діяльності.

- Студентоцентрикований, що зумовлює організацію навчально-виховного процесу ВНЗ загалом, а також у форматі вивчення дисципліни, зокрема, що орієнтована на студента.

Стратегічною метою вивчення дисципліни «Методика викладання англійської мови» є розвиток професійної методичної компетенції майбутнього вчителя ПШ, здатного ефективно формувати вторинну мовну особистість учня на матеріалі іноземної мови, що вивчається.

Організація вивчення «Методики викладання англійської мови» для студентів спеціальності «Початкова освіта» відбувається згідно загальнодидактичних принципів науковості, зв'язку теорії з практикою, особистісно орієнтованого та діяльнісного характеру навчання тощо. Разом з тим більш детально у контексті предмету обговорення слід зупинитись на таких принципах визначення організаційних засад навчання дисципліни як от:

- Принцип диференціації змісту навчання дисципліни «Методика викладання англійської мови», згідно з яким реалізуються засади практично-предметної спрямованості у процесі оволодіння студентами методичними знаннями, вміннями, навичками.
- Принцип професійної спрямованості змісту навчання дисципліни, змістом якого є положення про необхідність створення професійно-навчального середовища ВНЗ, що сприяє всебічній професіоналізації особистості майбутнього фахівця по всіх напрямках діяльності ВНЗ: навчальному, науковому, соціально-гуманітарному.
- Принцип взаємопов'язаного навчання ІМ і методики її викладання, який передбачає інтеграцію у курсі «Методика викладання англійської мови» сформованих іншомовних умінь та навичок у форматі вивчення дисциплін практичного циклу («Практичний курс англійської мови», «Практика усного та писемного мовлення (іноземного)», «Іноземна мова», «Ділова іноземна мова» тощо) з метою підвищення рівня сформованості іншомовної комунікативної компетенції студентів.

Реалізація вище згаданих принципів, досягнення стратегічної мети навчання дисципліни «Методика викладання англійської мови» також залежить від доцільно обраних організаційних форм навчання дисципліни. Як виявив аналіз науково-педагогічної літератури

та багаторічний досвід викладання цієї дисципліни найбільш дієвими з точки зору набуття практичних навичок організації навчально-виховного процесу з ІМ у ПШ є такі: аудиторні (лекційні та семінарські, індивідуальні заняття, консультації), позааудиторні заняття, виробнича практика.

Лекційні заняття, як відомо, призначені для засвоєння теоретичного матеріалу, семінарські- з метою організації дискусії навколо попередньо визначених тем, до яких студенти готують тези виступів на основі опрацьованого раніше матеріалу та самостійно виконаних реферативних. Проте, на наш погляд, застосування інноваційних освітніх технологій у вищій школі, пошуки альтернативних шляхів передачі знань не можуть не впливати на перегляд підходів до проведення лекційно-семінарських форм організації занять. Сьогодні подача навчального матеріалу у вигляді лекції повинна носити проблемний характер, який мотивує студентів до пошуку ефективних шляхів вирішення педагогічних задач, до аналізу сучасних тенденцій в освітній сфері загалом та галузі викладання ІМ, зокрема. На семінарських заняттях, на наш погляд, доречно трансформувати питально-відповідні форми навчальної взаємодії викладача та студента у дискусійні форми спілкування з використанням інтерактивних форм: ділових ігор, тренінгів, диспутів. За наявності таких організаційних форм занять з дисциплін професійно-методичного спрямування студенти мають можливість моделювати реальні педагогічні ситуації та намагатись вирішити їх, застосувавши отриманий обсяг методичних та лінгвістичних знань, умінь, навичок.

Окрім того, у рамках проведення індивідуальних занять з дисципліни «Методика викладання англійської мови» майбутні вчителі початкових класів мають можливість підвищити рівень методичної підготовки, розкрити творчі здібності, наприклад, при розробці конспектів уроків з англійської мови, складання сценарію позакласного заходу. На консультаціях - студент отримує відповіді викладача на конкретні запитання або пояснення щодо певних теоретичних положень з методики викладання іноземної мови чи аспектів їх практичного застосування. Безперечно важливими є також позааудиторні заняття, метою яких є вдосконалення методичних умінь та навичок шляхом виконання самостійних завдань у вигляді навчального проекту, який захищається привселюдно. Окрім того, як засвідчує наш досвід, залучення студентів до розробки сценаріїв та проведення занять з ІМ для дітей молодшого шкільного віку у рамках участі ВНЗ у різних соціальних та благодійних акціях є потужним стимулом професійного самовизначення студентів, їх професіоналізації та експериментальним майданчиком для набуття професійно-методичних навичок

Практична спрямованість змісту професійної підготовки майбутніх вчителів ПШ зумовлює акцентувати увагу на виробничій практиці студентів як складової частини навчально-виховного процесу. Вона спрямована на закріплення теоретичних знань, отриманих студентами у процесі вивчення дисциплін методичного та фахового спрямування, набуття і удосконалення практичних навичок і умінь за відповідною спеціальністю та забезпечує поєднання теоретичної підготовки майбутніх учителів з їх практичною діяльністю в педагогічному закладі.

Виробнича практика з ІМ у початкових класах є проміжним етапом практичної підготовки майбутнього вчителя ПШ, під час якої інтенсифікується процес його професійного становлення, самоосвіта і самовиховання, здійснюється перевірка рівня професійної готовності до педагогічної діяльності, створюються умови для інтеграції суспільно-політичних, психолого-педагогічних і спеціальних знань. Виробнича практика виконує ряд функцій: навчальну, розвивальну, виховну, діагностичну. Навчальна функція передбачає актуалізацію, поглиблення і застосування теоретичних знань, формування різноманітних педагогічних умінь і навичок. Прерогативою розвивальної функції є розвиток пізнавальної і творчої активності майбутніх учителів, розвиток педагогічного мислення. У ході здійснення виховної функції формується світогляд студентів, їх соціальна активність, професійно-педагогічні якості. У зміст діагностичної функції входить перевірка рівня сформованості професійної компетентності майбутніх учителів ПШ. Специфіка виробничої педагогічної практики з іноземної мови полягає у її тісному зв'язку зі змістом відповідних академічних курсів, особливостями обраної спеціальності і у залученні студентів до активної педагогічної взаємодії з учителями й учнями ПШ.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Отже, знання методичних закономірностей навчання іноземної мови складає основу професійно-методичної майстерності майбутнього вчителя, його професійної компетентності, його конкурентоздатності на ринку праці. Це означає, що вчитель ПШ, спроможний досягти ефективності у процесі власної педагогічної діяльності лише за умови обізнаності у питаннях теоретичних та прикладних основ навчання ІМ, раціонального та методично доцільного використання цих знань на практиці, а також їх адаптації залежно від умов навчання. Перспективою подальших наукових розвідок вважаємо визначення теоретико-практичних засад формування методичної культури майбутнього вчителя початкової школи як важливої складової його професійного зростання в умовах неперервної освіти.

Список використаних джерел

1. Бігич, О. Б. Теорія і практика формування методичної компетенції вчителя іноземних мов в початковій школі/ О. Б. Бігич. – К.: Ленвіт, 2006. – С. 11 - 32.
2. Волкова, Н. П. Педагогіка : навч. посіб. / Н. П. Волкова. – 3-тє вид., стереотип. – К. : Академвидав, 2009. – 616 с.
3. Гальскова Н.Д. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика: учеб. пособие для студ. лингв. ун-тов и фак. ин. яз. высш. пед. учеб. заведений / Н.Д. Гальскова, Н.И. Гез. – 6-е изд., стер. – М.: Издательский центр «Академия», 2009. – 336 с.
4. Гузій, Н. В. Педагогічний професіоналізм: історико-методологічні та теоретичні аспекти : монографія / Н. В. Гузій. – К. : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2004. – 243 с.
5. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб. / Кол. авторів під керівн. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2002. – 328 с.
6. Москалева, Н. С. Технология профессионально-направленного обучения в подготовке учителя иностранного языка/ Н. С. Москалева // Иностранные языки в школе. – 2007 – №7. – С. 78-82.
7. Пометун, О. І. Теорія та практика послідовної реалізації компетентнісного підходу в досвіді зарубіжних країн / О. І. Пометун // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи : (бібліотека з освітньої політики) : [монографія] / М-во освіти і науки України ; [колектив авт.: Н. М. Бібік, Л. С. Ващенко, О. І. Локшина та ін. ; під заг. ред. О.В.Овчарук]. – К., 2004. – С. 16–26.
8. Слостенин, В. А. Педагогіка : учеб. пособие для студентов высш. пед. учеб. заведений / В. А. Слостенин, И. Ф. Исаев, Е. М. Шиянов ; под ред. В. А. Слостенина. – М. : Академия, 2002. – 576 с.
9. Тарнопольський, О.Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти: Навчальний посібник/ О. Б. Тарнопольський – К.: Фірма «ІНКОС», 2006. – 248 с.
10. Щукин, А.Н. Обучение иностранным языкам: Теория и практика: Учебное пособие для преподавателей и студентов. 3-е изд/ А. Н. Щукин. – М.: Филоматис, 2007. – 480 с.

Ольга Котенко Концептуальные основы формирования профессиональной компетентности будущих учителей начальной школы в содержании дисциплины «Методика преподавания английского языка».

Статья посвящена исследованию проблемы определения структурных компонентов профессиональной компетентности будущего учителя начальной школы сквозь призму современных образовательных тенденций. В частности, внимание акцентируется на необходимости формирования иноязычной методической компетенции будущих специалистов посредством изучения дисциплины «Методика преподавания английского языка».

Ключевые слова: будущий учитель начальной школы, профессиональная компетентность, методическая компетенция, иностранный язык, учебно-воспитательный процесс ВУЗ.

Olga Kotenko The conceptual bases of future primary school teachers professional competence formation in the content of the discipline “Methods of teaching English”.

The article is devoted to the investigation of the problem of future primary school teacher's structural components detection according to the modern educational tendencies. In particular attention is paid to the need of future specialists' foreign methodological competence forming by the means of the course «Methods of teaching English».

Key words: future primary school teacher, professional competence, methodological competence, foreign language, higher educational establishment's educational process.